

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ФРАНЦУСКЕ О ПОЛИЦИЈСКОЈ САРАДЊИ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Француске о полицијској сарадњи, потписан 18. новембра 2009. године, у Паризу, у оригиналу на српском и француском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ
између
Владе Републике Србије
и
Владе Републике Француске
о полицијској сарадњи

Влада Републике Србије

и

Влада Републике Француске

У даљем тексту Стране,

У жељи да унапреде развој међусобних односа,

Увиђајући изузетан значај полицијске сарадње у превенцији и борби против криминала, посебно у области организованог криминала, недозвољене трговине наркотоцима, психотропним супстанцама и њиховим хемијским прекурсорима, као и у области превенције и борбе против тероризма,

Наглашавајући међусобну жељу за сарадњом уз поштовање својих националних законодавстава и међународних обавеза, посебно у области људских права и основних људских слобода,

Споразумеле су се о следећем:

Део I

Предмет споразума и области сарадње

Члан 1.

Предмет споразума

Предмет овог Споразума представља унапређење билатералне полицијске сарадње између Страна у области превенције и откривања кривичних дела, посебно кроз размену информација и путем редовног контакта између надлежних служби.

Сарадњу коју предвиђа овај Споразум свака Страна спроводи уз строго поштовање свог националног законодавства и својих међународних обавеза.

Члан 2.

Области сарадње

Сагласно са овим Споразумом, сарадња се примењује у наведеним областима:

- а) Организовани криминал;
- б) Тероризам и финансирање тероризма;
- в) Трговина људима (сексуално искоришћавање или принудни рад) и илегалне миграције,
- г) Дечја порнографија и сексуално искоришћавање деце;
- д) Високо-технолошки криминал;

- ђ) Недозвољена трговина наркотицима, психотропним супстанцама и њиховим хемијским прекурсорима;
- е) Недозвољено стицање, поседовање и продаја оружја, муниције и експлозива или нуклеарног, радиоактивног, биолошког, хемијског материјала или роба и технологије за цивилну и војну употребу;
- ж) Недозвољена трговина краденим културним добрима и уметничким предметима;
- з) Фалсификовање и недозвољена производња средстава плаћања и званичних докумената, као и стављање у промет истих;
- и) Прање новца и привредни криминал;
- ј) Корупција;
- к) Кривична дела која се односе на крађу аутомобила и других моторних возила.

У складу са важећим националним законодавством обе Стране, наведена полицијска сарадња се може проширити и на друге области уз заједничку сагласност уговорних Страна.

Овај Споразум не даје право надлежним органима ни једне од две Стране да сарађују у областима које су политичке, војне, судске или фискалне природе.

Део II

Поступање и поље примене

Члан 3.

Општа сарадња

У свакој од области наведених у члану 2. овог Споразума, сарадња између надлежних органа има за главни циљ:

- а) размену информација;
- б) координацију операција;
- в) успостављање заједничких радних тела;
- г) општу и специјализовану обуку запослених.

Члан 4.

Размена информација

У оквиру овог Споразума, размена информација између Страна одвија се преваходно у вези:

- а) Кривичних дела: подаци који се односе на извршиоце кривичних дела, њихове саучеснике и сва друга лица која су умешана или која могу да пруже информације о околностима кривичног дела и о мерама које су предузете;
- б) Припреме кривичних дела, а посебно терористичких напада усмерених против интереса Страна;
- в) Материјалних предмета који се односе на кривично дело, као и узорак тих предмета;
- г) Припремања полицијских акција и операција које могу бити од интереса за другу Страну;

- д) Службене документације по областима рада;
- ђ) Законских одредби које се односе на предмет овог Споразума или сваке измене ових одредби;
- е) Нових облика криминала и савремених начина, метода и техника за борбу против ових облика криминала.

Члан 5.

Координација

Надлежни органи обе Стране предузимају све потребне мере да би се обезбедила координација наведених операција на њиховим сувереним територијама:

- а) Заштита сведока и других учесника у кривичном поступку, искључујући осумњичене, а чија безбедност је угрожена;
- б) Планирање и спровођење заједничких програма за превенцију криминала.

Члан 6.

Заједнички тимови

У оквиру примене овог Споразума Стране могу да образују заједничке тимове.

Припадници снага безбедности једне Стране, који у заједничким тимовима учествују у операцијама на територији друге Стране, немају право на примену полицијских овлашћења и налазе се под командом припадника земље домаћина.

Права и обавезе ових припадника, као и услови извршавања њихових задатака, посебно када је у питању ношење униформе и оружја, подлежу законима и прописима земље у којој се ти задаци обављају.

Припадници Страна подлежу важећим законима у њиховој земљи када су у питању услови запошљавања, радноправна и дисциплинска одговорност.

Члан 7.

Одговорност за штету

Када су на основу овог Споразума припадници једне Стране упућени на територију друге Стране у циљу обављања задатака, страна пошиљалац сноси накнаду евентуалне штете проузроковане радом својих припадника, а у складу са законодавством Стране примаоца.

Страна прималац је надлежна у поступцима по тужби коју трећа лица или њихови пуномоћници поднесу, а Страна пошиљалац је дужна да надокнади целокупан износ на име накнаде штете жртвама или њиховим пуномоћницима.

Члан 8.

Обука

Стране сарађују и међусобно се помажу успостављањем одређеног броја активности у области обуке:

- а) Примањем припадника друге Стране на праксу;
- б) Заједничким извођењем семинара, вежби и праксе;

- в) Организовањем програма за подизање нивоа обучености специјализованих припадника;
- г) Разменом експерата, својих планова обуке и начина осмишљавања програма;
- д) Учествовањем на вежбама у својству посматрача.

Стране подржавају све облике размене искустава и знања.

Члан 9.

Процедуре и трошкови

Захтеви за информацијама и мерама које се предузимају координисано са другом Страном или захтеви за другим врстама асистенције, морају се упутити у писаном облику и садржати аргументе за упућивање таквог захтева. У хитним случајевима, Стране потписнице могу усмено да упуте захтев и да га касније, у најкраћем року, допуне писаним обавештењем којим потврђују захтев.

Надлежни органи Страна једни другима пружају помоћ директно, под условом да у складу са националним законодавством такви захтеви за пружањем помоћи не спадају у надлежност правосудних органа. Уколико полицијски органи који су примили захтев за пружањем помоћи нису надлежни за спровођење таквог захтева, морају га доставити органима који су надлежни.

Надлежни органи замољене Стране, у најкраћем року достављају одговор на захтев из става 1. У случају потребе, надлежни органи замољене Стране могу да затраже додатне информације како би могли да одговоре на упућени захтев.

Свака од Страна може да одбије, потпуно или делимично, захтев који јој је упућен, уколико сматра да би сагласно са њеним националним законодавством, позитиван одговор могао да представља кршење основних људских права, правила организације и функционисања правосудних органа, суверенитета и безбедности земље, јавног реда или других суштинских права те земље.

Када на основу става 4. овог члана, једна од Страна потпуно или делимично одбије захтев за сарадњу, дужна је да о томе обавести другу Страну уз образложење такве одлуке.

У оквиру примене овог Споразума, Стране ће сносити свака своје трошкове, у складу и у оквирима њихових буџета, осим уколико Стране заједнички не договоре другачије.

Део III

Официри за везу

Члан 10.

Свака Страна може да на територију државе друге Стране пошаље своје официре за везу.

Слање официра за везу на територију државе друге Стране има за циљ унапређење и јачање полицијске сарадње зближавањем полицијских служби две Стране.

Официри за везу имају задатак да обављају саветодавне мисије и пружају асистенцију, при чему немају право самосталног одлучивања нити овлашћења полиције. Они пружају информације и извршавају своје задатке у складу са

инструкцијама које добијају од Стране коју представљају а уз поштовање националних законодавстава обе Стране.

Другу Страну је потребно обавестити о именовану официра за везу у писаном облику.

Део IV

Заштита података и достављање података трећим лицима

Члан 11.

Заштита података

Информације које спадају у личне податке о лицима Стране размењују у оквиру овог Споразума уз поштовање својих националних законодавстава и прихваћених међународних обавеза, под следећим условима:

- а) Страна корисник, ове податке може да употреби само за потребе дефинисане приликом упућивања захтева и под условима које је одредила Страна достављач; ови подаци се не могу користити у друге сврхе без претходне дозволе Стране која је доставила информације издате у писаном облику и у складу са националним законодавством те Стране.
- б) Страна корисник је дужна да на захтев Стране достављача, пружи информације о употреби информација које су јој достављене и о постигнутим резултатима.
- в) Надлежни органи Стране корисника података за наведене гарантују исти ниво поверљивости и заштите од сваког недозвољеног приступа, модификације и ширења, као и Страна која је доставила податке. Ови подаци се не могу достављати другим органима ни трећим земљама без претходног одобрења Стране која је податке доставила у писаном облику.
- г) Страна достављач је дужна да обезбеди тачност и да утврди да подаци одговарају захтеву. Уколико се испостави да су послати непотпуни или недозвољени подаци, Страна корисник о томе мора одмах да буде обавештена како би се извршила потребна модификација или уништење ових података.
- д) Лица која могу да потврде свој идентит а чији лични подаци су били предмет доставе, на захтев могу да сазнају садржај достављених података као и да добију информације о томе за шта су њихови подаци употребљени. Објављивање података се врши у складу са националним законодавством Стране молиље. Објављивање информација захтева претходно одобрење Стране која је информације доставила, издато у писаном облику.
- ђ) Приликом размене података, замољена Страна обавештава Страну молиљу о року који је, у складу са националним законодавством, одређен за уништење података. Независно од овог рока, подаци се морају уништити чим престане њихово коришћење. Замољена страна мора бити обавештена о уништењу података које је доставила и о разлогу њиховог уништења. У случају да овај Споразум буде раскинут или се не продужи, сви подаци који су достављени у оквиру Споразума, морају се уништити.

- е) Стране воде евиденцију о размењеним, примљеним или уништеним информацијама које уписују у регистар. Овај регистар поред осталог треба да садржи и информације о разлозима доставе података надлежним органима, односно о разлозима њиховог уништења.

Део V

Завршне одредбе

Члан 12.

Надлежни органи

Органи који су у оквиру својих надлежности одговорни за примену овог Споразума јесу Министарства унутрашњих послова сваке Стране.

У ту сврху, ови органи одређују организационе јединице задужене за примену различитих области сарадње из овог Споразума. О организационим јединицама одређеним у ту сврху, друга Страна се у најкраћем року обавештава дипломатским путем.

Надлежни органи се међусобно обавештавају о евентуалним изменама у вези са организационим јединицама одређеним у складу са ставом 2. овог члана.

Члан 13.

Састанци експерата

Мешовите комисије састављене од представника надлежних органа сваке Стране, редовно се састају да би сачиниле пресек резултата сарадње која се остварује у складу са овим Споразумом. Ове комисије процењују квалитет сарадње, разматрају нове стратегије и утврђују да ли је потребно да се сарадња допуни или додатно развије.

Члан 14.

Додатни протоколи

У оквиру примене овог Споразума, надлежни органи Страна могу да закључују додатне протоколе, којима ће прецизирати модалитете примене активности сарадње.

Члан 15.

Решавање спорова

Сваки спор који настане у вези са тумачењем или применом овог Споразума, Стране решавају договором.

Члан 16.

Ступање на снагу и раскид Споразума

Свака Страна обавештава другу Страну о испуњењу одговарајућих интерних процедура које су потребне за ступање на снагу овог Споразума који почиње да важи првог дана другог месеца након пријема последњег обавештења да су процедуре испуњене.

Овај Споразум је закључен за период од три године и може се прећутно обнављати. Свака Страна може у сваком тренутку да раскине Споразум уз доставу писаног обавештења другој Страни. Споразум престаје да важи шест месеци после доставе обавештења о раскиду. Раскид уговора неће утицати на активности које су започете, осим уколико Стране заједно не одлуче другачије.

Измене и допуне овог Споразума могу се извршити под истим условима као и овај Споразум.

За потврду наведеном, представници обе Стране, прописно овлашћени у ту сврху, потписали су овај Споразум и утиснули свој печат.

Сачињено у Паризу, дана 18. новембра 2009. године, у два оригинална примерка, од којих је сваки на српском и на француском језику, при чему оба текста имају подједнаку важност.

У име Владе Републике Србије

У име Владе Републике Француске

Ивица Дачић, с.р.

Брис Ортефеј, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.